
[DOJUTRASZEK *sb m*

N sg dojutraszek.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

*iron. Zwlekający, odkładający „na jutro” załatwienie sprawy; tu prawdopodobnie o Zyguncie Auguście: Ieden Krol zá żywotá ten w łobie zwyczaj miał/ Ze záwŹze łprawiedliwość do iutrá odkłádał [...] Mowili przyáciele/ áby łię łpowieðał/ On wŹzytko iutro/ iutro/ Káplonom [!] odkłádał [...] Vmárł on doiutraŹek z łwoim odkłádaníem/ IełŹcze o łprawiedliwość dŹis wołáią zá nim. *PaprKóło Ov (Linde)*.*

ZZie